

Protocol d'actuacions a seguir respecte de l'accés de la policia judicial a la seu del Parlament i les seves dependències en el marc d'investigacions judicials.

Pel que fa a les condicions en què s'ha de fer l'accés. Actuacions a seguir (complement de les normes d'accés actuals):

Si es personen a la seu del Parlament de Catalunya agents d'un Cos o Força de Seguretat en exercici de les seves funcions com a policia judicial

1. Els agents que sol·liciten l'accés, i si escau, el fiscal que els acompanyi, s'han d'identificar davant del Cos de Mossos d'Esquadra destinat al Parlament. Acte seguit, se'ls ha d'acompanyar a l'entrada lateral on han d'exposar el motiu de la seva presència.
2. Tot seguit, l'uixer/a encarregat d'identificació ha de procedir de la següent manera: demanar la informació sobre l'objecte de la compareixença i comunicar-ho al responsable de seguretat o a qui el substitueixi.
3. El responsable de seguretat ha de demanar l'exhibició de l'autorització o ordre judicial. A continuació, ha d'informar al secretari general, o, en el seu defecte, al lletrat major, o lletrat que els substitueixi, tot enviant-li fotocòpia o fotografia de la resolució judicial. Si la policia judicial no permet la fotografia, es farà la lectura del text de la resolució.
4. Així mateix, ha d'informar a la cap del Departament d'Infraestructures, Equipaments i Seguretat, la qual, o persona en qui delegui o la substitueixi, assistirà al secretari general o lletrat en qui delegui, en totes les actuacions d'aquest.
5. El secretari general, o qui el substitueixi, informará a la Presidència del Parlament a l'efecte que autoritzi l'entrada a l'edifici, llevat que els agents personats no aportin autorització o ordre judicial. En aquest cas, el responsable de seguretat informará que no té autorització per a permetre l'accés. Si malgrat això, els agents compareguts persisteixen en la seva pretensió, el secretari general o lletrat en qui delegui els informará personalment, i donará compte de la seva actitud a la presidència, per tal que informi, si ho considera oportú, al cap superior de dels agents personats.

6. Si aporten una ordre judicial, i la presidència ha autoritzat l'entrada, dipositaran les armes a l'armari corresponent i se'ls ha d'acompanyar a la sala d'espera habilitada a aquest efecte. Mentre romanguin en l'interior de l'edifici, els agents de la policia judicial han de mantenir el rostre descobert.

7. A la sala d'espera han de romandre fins a la compareixença del secretari general, el lletrat major o el lletrat que el substitueix, que els acompanyarà en la pràctica de la prova, escorcoll o recollida d'informació electrònica. El personal del parlament requerit per al seu auxili o col·laboració l'ha de prestar en els termes requerits per la policia judicial, en la presència del secretari general o lletrat, el qual ha de prestar el seu assessorament jurídic al personal si li demanen.

8. Finalitzada la pràctica, se'ls ha d'acompanyar a la sortida per la persona que designi la cap del Departament d'Infraestructures, Equipaments i Seguretat.

Actuacions a seguir en el desenvolupament d'actuacions de la policia judicial, com recollida d'informació en suport electrònic, documentació o escorcolls a la seu del Parlament o en les seves dependències, o d'altres, un cop l'accés dels agents ha estat autoritzat per la presidenta o president.

Fetes aquestes consideracions prèvies, es pot acordar per la Mesa que la intervenció del personal del Parlament en el desenvolupament i pràctica d'una entrada de la policia judicial a l'efecte de practicar escorcolls, recollida d'objectes, informació i documentació, un cop autoritzada per la Presidència del Parlament, s'ha d'ajustar a les següents regles:

- a) La policia judicial ha de romandre en la sala d'espera habilitada a l'efecte fins a la compareixença del secretari general, o lletrat en qui delegui, que acompanyarà als agents de la policia judicial a les dependències on es trobin els efectes a recollir, o l'espai objecte d'escorcoll, si escau, llevat que el requeriment es refereixi a informació continguda en equipament informàtic i sigui extraïble des d'un terminal disponible a la sala esmentada.
- b) El secretari general o lletrat vetllaran per a que en el desenvolupament de la pràctica s'observin les regles i principis establerts en el Títol VIII Lecr.
- c) El personal del parlament (en sentit ampli) està obligat a col·laborar amb la policia judicial, sens perjudici de l'assessorament del secretari general, o lletrat en qui delegui, respecte de l'abast de les mesures d'investigació de la policia judicial, en cas de dubte.
- d) D'acord amb les previsions de la Lecr, i la jurisprudència, l'escorcoll no exclou cap dependència, despatx, armaris caixes tancades, però s'ha d'ajustar a la resolució judicial i practicar en la forma que la Lecr prescriu (presència de l'investigat, quan afecta a espais protegits per l'art. 18 CE, entre d'altres requisits)
- e) La recollida d'informació continguda en equipaments informàtics s'ha d'ajustar als principis establerts en l'art. 588 bis a Lecr i a la resolució judicial, dictada amb el contingut establert legalment. Respectant això, pot abastar qualsevol arxiu i equipament, d'acord amb els articles 588 ter a-i i 588 sexies Lecr. L'extracció de la informació s'ha de fer pel personal adscrit al servei, en els termes que fixa l'art. 588 sexies Lecr.
- f) En cap cas, la policia judicial pot accedir al Palau del Parlament per a practicar la detenció d'un diputat. Qüestió diferent és la detenció d'altres persones, que no gaudeixen d'aquesta prerrogativa.

Notes sobre l'abast i límits de les possibles actuacions de la policia judicial en seu parlamentària

La diversitat d'actuacions que inclou aquest apartat permet diferenciar-les i establir matisacions entre elles. Ara bé, com a qüestió prèvia, cal assenyalar com a consideracions prèvies, per tal d'aclarir conceptes i en relació a l'accés o entrada en la seu parlamentària d'agents de la policia judicial, cal fer-se les següents:

1r.- No es pot confondre la prerrogativa de la inviolabilitat parlamentària amb la immunitat de seu, de jurisdicció, i d'execució, conceptes diferents. La inviolabilitat (terme que provoca confusió, a vegades, per influència d'altres sistemes jurídics) no és altra cosa que la irresponsabilitat penal per les opinions expressades i els vots emesos en actes parlamentaris, entesos aquests darrers com actes en sentit "formal", és a dir, actuacions en el marc d'iniciatives parlamentàries. En canvi, la immunitat de seu, de la que gaudeixen les seus diplomàtiques, impedeix l'accés de la policia, sigui judicial o no, sinó de qualsevol autoritat, incloses les judicials, llevat consentiment escrit, en els termes previstos en un tractat, específic o general, en tant que dites seus són considerades territori de l'Estat respecte (Convenis de Viena, 1961, 1964 i Nova York 1969), privilegi estès a altres indrets, d'acord amb el dret internacional, per la Llei orgànica 16/2015. La immunitat de jurisdicció impedeix que els tribunals adoptin decisions, en exercici de les seves funcions jurisdiccionals, respecte de determinats llocs, llevat casos específics excepcionals (també s'aplica a les seus diplomàtiques, p. Ex). I la immunitat d'execució els impedeix que els tribunals actuïn, executant mesures, com recollida de proves o escorcolls, en determinats llocs. Pel que fa a les cambres legislatives, cap norma interna els estén aquests privilegis, sens perjudici que gaudeixin d'una protecció específica, en els termes que es diran.

2n.- Malgrat que l'art. 66.3 CE i 55.3 estableixen que les Corts Generals i el Parlament són inviolables, la doctrina, davant un precepte insòlit en el dret comparat (possiblement degut al fet que és una norma consuetudinària en altres àmbits; en l'àmbit europeu, l'única constitució que recull un precepte similar és la danesa) no l'interpreta com una determinació d'immunitat de seu ni jurisdicció o d'execució, sinó com una habilitació per dispensar-los una protecció especial i sotmetre l'exercici de la jurisdicció a algunes condicions específiques. En aquest sentit, cal entendre determinades previsions del Codi penal, o l'article 548 Locr, que sotmet a autorització del president del corresponent òrgan "colegislador" l'entrada i escorcoll de la seu per la policia judicial.

3r.- L'aplicació de l'art. 548 Locr als parlaments autonòmics requereix un estudi més profund. Part de la doctrina considera que es refereix únicament al Congrés i al Senat, en utilitzar l'expressió "col·legislador",

ja que els parlaments autonòmics són unicamerals, i en base a una interpretació restrictiva dels privilegis processals. Ara bé, es podria defensar l'analogia i aplicació extensiva a aquests darrers. L'origen de la norma és preconstitucional i per tant això justificaria aquesta analogia. D'altra banda, l'art. 499 del Codi penal protegeix la inviolabilitat de les cambres, incloent-hi les autonòmiques. Així mateix, es pot considerar que l'art. 548 és coherent amb les facultats de policia del president/a de la cambra (arts. 237-238 RPC, més clar en altres reglaments). En qualsevol cas, cal entendre que l'òrgan competent per emetre aquesta possible autorització d'entrada és el president de la cambra, o qui en faci les funcions, però cap altra òrgan o autoritat parlamentària. També s'ha d'interpretar aquesta competència d'autorització emmarcada en el paper institucional de la figura del president o presidenta. Cal considerar que el sentit de la competència és que aquesta no s'exerceixi arbitràriament (prohibició que s'estén a tots els poders públics), per la qual cosa en el seu exercici el president o presidenta haurà d'utilitzar com a criteri de valoració per a atorgar l'autorització que l'entrada no afecti o interfereixi en el funcionament de la Cambra, i vetllar perquè no afecti ni la inviolabilitat ni la immunitat dels parlamentaris.

4t.- Totes es troben regulades en la llei d'enjudiciament criminal (Lecr), que fixa el procediment, condicions d'execució, límits i garanties. A més, estableix l'obligació de col·laborar del personal que conegui del funcionament del sistema informàtic concret, i prestar la seva assistència, amb l'advertiment, en cas d'incompliment, de la possibilitat d'incórrer en delictes de desobediència, o àdhuc encobriment en alguns casos.

5è.- Connectat amb el que s'acaba de dir, cal referir-se a la prerrogativa de la immunitat, que només és parcial respecte dels diputats autonòmics, cosa que vol dir, com estableix l'art. 57.1 EAC, que només poden ser detinguts en cas de delictes flagrants. Per tant, no es pot ordenar i practicar la detenció de cap diputat llevat aquest cas (delimitat a la legislació i jurisprudència), i per això, no es pot accedir a la pretensió de la policia d'entrar per a practicar la detenció d'un diputat. Cosa diferent és que el Tribunal competent acordi la presó provisional del diputat, i en cas que no sigui atesa voluntàriament, s'ordini l'execució de la resolució a la policia judicial.

6è.- Una vegada atorgada l'autorització, l'escorcoll o recollida de documentació, informació o equipament informàtic (aquest darrer conformement al capítol IV del Títol VIII Lecr afegit per la Llei orgànica 13/2015) s'ha de realitzar en els termes establerts en la Lecr i totes les persones han de prestar la seva col·laboració, sota pena d'incórrer en desobediència o encobriment, com ja s'ha indicat.